

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 36 0 K 059546 24 Kž
Zenica, 10.05.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudije Tešnjak Nermina, kao predsjednika vijeća, te sudija Maličbegović Enesa i Bajramović-Softić Amele, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Telalović Jele, u krivičnom predmetu protiv optuženog Alihodžić Muniba, zbog krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, povodom žalbe branioca optuženog, advokata Marjanović Franje iz Žepča, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Kaknju, broj: 36 0 K 059546 22 K od 29.12.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana, 10.05.2024. godine, donio je, sljedeću:

P R E S U D U

Odbija se žalba branioca optuženog Alihodžić Muniba, kao neosnovana, te **se potvrđuje** presuda Općinskog suda u Kaknju, broj: 36 0 K 059546 22 K od 29.12.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Kaknju, broj: 36 0 K 059546 22 K od 29.12.2023. godine, optuženi Alihodžić Munib je oglašen krivim zbog krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH, te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci.

Na osnovu člana 202. stav 2. ZKP FBiH prvostepenom presudom optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka, u roku od 15 dana, od dana pravosnažnosti iste.

Protiv prvostepene presude branilac optuženog, advokat Marjanović Franjo je blagovremeno izjavio žalbu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, te zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Ovaj sud je razmotrio žalbu branioca optuženog, izjavljenu protiv prvostepene presude, pa je nakon održane javne sjednice, te izvršenog uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

Branilac optuženog smatra da je prvostepeni sud, prilikom donošenja presude, načinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, mada ne navodi o kojim bitnim povredama se radi. Iz sadržaja žalbe branioca, može se vidjeti da se bitne povrede odnose na odredbu člana 312. stav 1. tačka d) i k) ZKP FBiH, odnosno da je povrijeđeno pravo na odbranu, te da je pobijana presuda nerazumljiva i da ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Branilac u žalbi navodi da optuženi nije počinio predmetno krivično djelo, da se njegova radnja ne može smatrati kao krivično djelo, a nedostaje i posljedica. U konkretnom predmetu nije došlo do upisa u katastar, a faktičko povećanje površine parcela ne predstavlja nikakvu štetu.

Komisije nisu donijele nikakvu odluku o povećanju zemljišta u odnosu na M. V. i K. R., niti je promjena veličine zemljišta upisana u katastar. Podnosilac žalbe smatra da se na temelju saslušanih svjedoka, kao i drugih dokaza, ne može utvrditi izvršenje krivičnog djela od strane optuženog. Osim toga, sporno je i to da li je optuženi imao svijest o posljedici djela, a posebno sa aspekta što prema žalitelju nije nastupila nikakva šteta. Branilac smatra da nije dokazan umišljaj kod optuženog, a posebno zbog izostanka posljedice.

Također, u žalbi se navodi da je prvostepena presuda zasnovana na nezakonitim dokazima. Prema žalitelju, materijalni dokazi, a koji su navedeni u žalbi, se ne mogu koristiti u krivičnom postupku, jer ne sadrže podatke o katastarskim česticama., te što isti ne predstavljaju ovjerene kopije originala. U žalbi se navodi da i drugi dokazi koji su nastali na osnovu materijalnih dokaza, ne mogu biti zakoniti jer su rezultat „ploda otrovnih voćki“. Također, mjerenja koja su urađena sa uređajem „magelan eksploris 310“ ne mogu biti relevantna jer uređaj nije certificiran.

U žalbi se predlaže ukidanje prvostepene presude.

Suprotno od žalbenih prigovora branioca optuženog, smatramo da je prvostepeni sud donio pravilnu i zakonitu sudsku odluku. Prilikom donošenja pobijane presude nisu načinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupku, na koje se poziva žalitelj, jer prilikom donošenja iste nije došlo do povrede prava na odbranu optuženog, a presuda sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama. Presuda nije nerazumljiva i kontradiktorna i istom su riješena sva sporna činjenična i pravna pitanja.

Žalitelj smatra da dokazna građa koja je izvedena na glavnom pretresu, ne potvrđuje izvršenje djela od strane optuženog, a posebno što je izostala posljedica krivičnog djela.

Iz obrazloženja pobijane presude vidi se da je prvostepeni sud detaljno obrazložio dokaznu građu koja potvrđuje izvršenje krivičnog djela od strane optuženog. Na osnovu provedenih dokaza, prvostepeni sud je pravilno zaključio da je optuženi, dana, 16.05.2016. godine, na području Kaknja, prilikom rada u Komisiji, obnavljajući utvrđene granične linije „DŠ“ oznakama, postupio suprotno članu 34. stav 3; 4; 5. i 6; Zakona o šumama ZDK i članu 3; 5, i 7. Pravilnika o načinu obilježavanju državnih šuma i šumskog zemljišta, na način da je po zahtjevima za obnovu granične linije i to M. V. za njegovu privatnu parcelu, broj: k.č.2626 KO B. i K. R., za njegovu privatnu parcelu broj:k.č.2922/6 KO V., izašao na lice mjesta zajedno sa još dva člana Komisije kojima je odredio na koje drvo da postave „DŠ“ oznaku, a što su oni izvršili, iako je bio svjestan da postavljanje „DŠ“ oznake nije u skladu sa ranije utvrđenom graničnom linijom, pa je nakon toga sačinio zapisnike o obnavljanju graničnih linija u koje je unio nove „DŠ“ oznake, koje su pomaknute unutar parcela državne svojine i ne odgovaraju stvarnoj granici prema važećim katastarskim planovima, pa je time povećao površine privatnih parcela i to za parcelu M. V. za 2310 kvadrata, a za parcelu K. R. za 2390 kvadrata, na koji način je pribavio korist ovim licima u vidu povećanja površine njihovih zemljišnih parcela i omogućavanja podnošenja zahtjeva za sječu šume na ovakvim uvećanim parcelama, a što su pomenuta lica iskoristila, te su nakon odobrenja izvršili sječu stabala na ovim parcelama.

Neprihvatljiv je stav odbrane da u konkretnom predmetu nije nastupila posljedica krivičnog djela, jer su M. V. i K. R. ušli u posjed uvećanih parcela, te su izvršili sječu stabala na uvećanim parcelama, te time oštetili Kantonalnu upravu za šumarstvo ZDK.

Dokazi koji potvrđuju izvršenje krivičnog djela od strane optuženog potvrđuju da je optuženi bio svjestan svojim postupaka, odnosno radnji, te da je bio svjestan posljedice počinjenog krivičnog djela.

Kada je u pitanju prigovor branioca, koji se odnosi na nezakonitost dokaza, smatramo da je isti neosnovan, jer su svjedoci potvrdili originalnost dokumenata. Osim toga, predmetni dokumenti se zbog originalnosti ne bi mogli smatrati nezakonitim, već nevjerodostojnim.

Dakle, prvostepeni sud, prilikom donošenja pobijane presude je u potpunosti utvrdio činjenično stanje, a posljedično tome, izveden je ispravan zaključak da je optuženi počinio krivično djelo. Prilikom donošenja presude nije došlo do povrede krivičnog zakona, jer su u radnjama optuženog sadržani svi elementi krivičnog djela iz člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Bez obzira što branilac žalbu nije uložio zbog odluke o krivično-pravnoj sankciji, ovaj sud je izvršio preispitivanje izrečene kazne, a na osnovu člana 323. ZKP FBiH.

Analizirajući odluku o krivično-pravnoj sankciji, smatramo da je prvostepeni sud optuženom izrekao odgovarajuću krivičnu sankciju, a s obzirom na sve okolnosti, kako olakšavajuće, tako i otežavajuće u konkretnom predmetu.

Prvostepeni sud je na strani optuženog našao određene olakšavajuće okolnosti. Međutim, radi se o osuđivanoj osobi, zbog čega se istom ne može izreći blaža krivična sankcija od one koju je izrekao prvostepeni sud.

Za krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH propisana je kazna zatvora od 6 mjeseci do pet godina. Dakle, optuženom je izrečena minimalna kazna zatvora, a koja odgovara načinu, težini i posljedici počinjenog krivičnog djela, te utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima.

Radi svega navedenog, odlučeno je kao u izreci, a na osnovu člana 328. ZKP FBiH.

Zapisničar

Telalović Jela

Predsjednik vijeća

Tešnjak Nermin